

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 203/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica č. k. Pv 212/21/3306-21 z 15. novembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojich bližšie nešpecifikovaných práv.
2. Z neúplnej ústavnej sťažnosti a vyžiadaných príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici ČVS: ORP-412/1-VYS-PB-2021 z 25. septembra 2021 vznesené obvinenie pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „TZ“) na tom skutkovom základe, že pri obhliadke miesta činu mu bola zaistená v puzdre na okuliare kryštalická látka s hmotnosťou 0,071 g s obsahom metamfetamínu v množstve minimálne 10 mg, čo zodpovedá minimálne jednej bežnej jednotlivej dávke metamfetamínu. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú prokurátor napadnutým uznesením zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „TP“).

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ uviedol, že skutok, pre ktorý je proti nemu vedené trestné stíhanie, bol orgánmi činnými v trestnom konaní nesprávne právne kvalifikovaný, že nemá byť kvalifikovaný podľa ustanovenia § 171 ods. 1 TZ, ale podľa § 135 TZ, pretože podľa jeho názoru množstvo, ktoré u neho bolo nájdené, nie je ani jednou dávkou. Odkazuje pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Tdo/66/2015 z 30. marca 2016, ktorý sa mal venovať podobnej problematike.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Sťažovateľ namieta, že sa proti nemu vedie trestné stíhanie za skutok, ktorý orgány činné v trestnom konaní nesprávne právne kvalifikovali.

5. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade preskúmavania právoplatne skončených vecí. V danej veci preto ani nepovažuje za potrebné sa zaoberať námietkou sťažovateľa, pretože aj v prípade opodstatnenosti jeho tvrdenia existujú možnosti nápravy v ďalšom priebehu trestného konania, na čo stabilne ústavný súd poukazuje vo svojej judikatúre. Podľa nej trestné konanie je od svojho začiatku až po koniec procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania.

6. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde prostredníctvom sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) namietat' také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 166/2010, II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07). Z toho dôvodu námietku sťažovateľa týkajúcu sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutku, za ktorý je proti nemu vedené trestné stíhanie, treba v kontexte uvedeného považovať za predčasnú.

7. Z už uvedeného vyplýva, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi ako obvinenému, prípadne aj v ďalšom štádiu trestného konania (po prípadnom podaní obžaloby a nariadení hlavného pojednávania) ako obžalovanému právne účinným spôsobom namietat' porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných ústavou, resp. práv garantovaných dohovorom, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku ním napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry. Sťažovateľ v postavení strany trestného konania má už v rámci trestného konania oprávnenie aktívne zasahovať do objasňovania skutkovo relevantných okolností a skutočností kladených mu za vinu. Navyše, tak súd prvého stupňa, ktorý by bol oprávnený konať a rozhodovať v trestnej veci sťažovateľa po skončení prípravného konania, ako aj odvolací súd v prípade podania odvolania v predmetnej trestnej veci, sú súdmi s plnou jurisdikciou, v právomoci ktorých je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností posudzovaného prípadu (III. ÚS 75/05, III. ÚS 109/05).

8. Na základe uvedeného ústavný súd neúplnú ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) v spojení s § 132 ods. 2 ZoÚS ako neprípustnú z dôvodu, že sťažovateľ pred podaním neúplnej ústavnej sťažnosti ústavnému súdu nevyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd poskytuje.

9. Vzhľadom na odmietnutie neúplnej ústavnej sťažnosti ústavný súd upustil z dôvodu neefektívneho procesu aj od odstraňovania nedostatkov podania sťažovateľa podľa § 56 ods. 3 ZoÚS (právne zastúpenie, podstatné náležitosti ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 ZoÚS).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2022

Peter Straka
predseda senátu